

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w Warszawie w dniu 10 kwietnia 2003 r.**

Teza:

Udział działacza polskiego związku sportowego w organizacji turniejów innych niż wskazane przez związek nie zasługuje na pochwałę, lecz nie może stanowić podstawy do ukarania tegoż działacza, chyba, że wewnętrznym aktem polskiego związku sportowego, takie działanie zostało wyraźnie zakazane.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący – Marian Rudnik,

Arbiter - Elżbieta Mucha

Arbiter – Zbigniew Kaliński

Protokolant - Bogusława ZALEWSKA

Po rozpoznaniu w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego w Warszawie w dniu 24 lutego oraz w dniu 2 kwietnia 2003 r. skargi P.S. na orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 22 lipca 2002 r. utrzymujące w mocy orzeczenie (...) z dnia 21 stycznia 2002 r., zgodnie z którym P. S. został ukarany:

1. karą główną dyskwalifikacji na okres 8 lat,
2. karą dodatkową zakazu zajmowania stanowisk w organach Związku (zarządach i komisjach rewizyjnych) na okres równy okresowi kary głównej,

orzeka

1. uchylić orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 22 lipca 2002 r. i przekazać tej Komisji sprawę do ponownego rozpatrzenia,
2. zasądzić od (...) zwrot kosztów delegacji J. G., K. L. i T. R., wezwanych do W. w charakterze świadków w dniu 2 kwietnia 2003 r.

Uzasadnienie

Komisja Dyscyplinarna (...) działając jako organ II instancji rozpatrzyła odwołanie P. S. z dnia 22 lutego 2002 r. i orzeczeniem z dnia 22 lipca 2002 r. oddaliła to odwołanie i utrzymała w mocy decyzję Zarządu (...) z dnia 21 stycznia 2002 r., mocą której P. S. został ukarany karą główną dyskwalifikacji na okres 8 lat oraz karą dodatkową zakazu zajmowania stanowisk w organach Związku na okres równy okresowi kary głównej.

Komisja Dyscyplinarna (...) stwierdziła, iż podjęła takie orzeczenie, bowiem w trakcie postępowania dowodowego potwierdziły się fakty, że P. S.:

- 1) nie rozliczył się z Urzędem Miasta w U. z pieniędzy przeznaczonych na organizację turnieju (...), rozegranego w czerwcu 2001 i,
- 2) składając kserokopię rozliczenia z Urzędem Gminy w U. w styczniu 2002 r. antydatował pismo datą 18.08.2001 r. oraz opatrzył pieczętą „Wiceprezes P.S.”, chociaż od dnia 21.10.2001 r. tej funkcji już nie pełnił, bo został z niej odwołany przez Zarząd (...),
- 3) nie dopełnił uiszczenia przez uczestników turnieju opłat rejestrowych,
- 4) nie wypłacił delegacji sędziom szachowym z tytułu ich udziału w turnieju, wywołując ostrą ich reakcję i dalsze przykre konsekwencje dla Związku,
- 5) z naruszeniem § 25 statutu (...) dokonał przelewów pieniędzy sponsorów na konto Klubu (...) w S. oraz zawarł umowę z operatorem sieci komórkowej,
- 6) wykorzystał w okresie od czerwca do października 2001 r. telefon komórkowy na kwotę 5 000 zł na koszt (...).

Zespół Orzekający Trybunału uznał, iż w świetle zebranego materiału dowodowego oraz zeznań świadków i wyjaśnień stron zarzuty wobec P.S. nie zostały przez organ dyscyplinarny (...) wyczerpująco zbadane i udokumentowane. W szczególności Komisja Dyscyplinarna (...):

- nie wskazała dokumentu określającego prawa i obowiązki P. S. jako dyrektora turnieju (...), czy i jakie obowiązki spoczywały na nim w zakresie rozliczenia imprezy oraz przed kim,
- nie zbadała, czy P. S. miał możliwość pobierania opłaty rejestrowej w sytuacji, kiedy czynił to skarbnik Zarządu K. L. (i inne osoby), a on sam otrzymał zakaz gromadzenia środków finansowych,
- nie zbadała, czy P. S. miał obowiązek zaspokojenia roszczeń sędziów i zawodników biorących udział w turnieju oraz czy miał możliwości finansowe wykonania tego obowiązku,
- nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że złożone w styczniu 2002 r. w Urzędzie Gminy U. rozliczenie było rzeczywiście antydatowane, czy też zostało przygotowane i podpisane w sierpniu 2001 r. oraz złożone w Komisji rewizyjnej i tam przetrzymane,
- nie przedstawiła dowodów potwierdzających fakty dokonywania przez P. S. przelewów pieniędzy sponsorów na konto Klubu (...) w S.,

- nie wykazała, że wykorzystanie przez P. S. jako wiceprezesa Zarządu (...) w okresie 5 miesięcy telefonu komórkowego na kwotę 5 000 zł nastąpiło dla celów prywatnych lub dla celów służbowych, ale z przekroczeniem limitu rozmów ustalonych dla członków Zarządu.

Komisja Dyscyplinarna (...) uznała, iż na jej orzeczenie miała wpływ dotychczasowa karalność dyscyplinarna obwinionego, który w dniu 18 grudnia 1998 r. decyzją (...) w G. jako działacz został ukarany dwuletnią dyskwalifikacją. Tymczasem, jak wynika z zebranej dokumentacji oraz wyjaśnień stron i świadków, odwołanie P. S. od orzeczenia (...) w G. z dnia 18 grudnia 1998 r. nie zostało prawidłowo rozpatrzone przez organ dyscyplinarny (...). Wymogów orzeczenia II instancji nie spełnia ani pismo P. P. z dnia 29 stycznia 1999 r., a pismo J. Ź. z dnia 10 lutego 1999 r. Obraz ten dodatkowo zaciemniają niekonsekwentne działania organów (...), które wybierają P. S. na funkcję delegata na Walny Zjazd (...) w dniu 27 marca 1999 r., a następnie do składu Zarządu (...) w dniu 25 kwietnia 1999 r. W ocenie Trybunału, w takiej sytuacji ani organy (...) nie mogą skutecznie powoływać się na fakt karalności P. S., ani P. S. nie może skutecznie powoływać się na fakt uniewinnienia.

Jak wynika z zeznań świadków, turnieje (...) typu Turnieju w Ł. lub R. nie są objęte systemem rywalizacji sportowej w szachach zastrzeżonej do wyłącznej kompetencji (...) i - po spełnieniu określonych warunków - mogą być organizowane przez każdy podmiot. Zespół Orzekający Trybunału uznał, że w takiej sytuacji udział działacza Związku w organizacji turniejów (...) innych niż wskazane przez Związek nie zasługuje na pochwałę, ale nie może stanowić podstawy do jego karania, chyba że wewnętrznym aktem Związku takie działanie zostało zakazane.

Z powyższych względów Zespół Orzekający Trybunału postanowił jak w sentencji wyroku.